

2. Веденина Л.Г. Человек и его пища. *Лингвострановедение : Методы анализа, технология обучения*. Шестой Межвузов. семинар по лингвострановедению : сб. научн. статей. Ч. 2 / под общ.ред. Л.Г. Ведениной. Моск. гос. ин-т межд. отношений (ун-т) МИД России. М. : МГИМО-Университет, 2009. С. 174–240.
3. Глазунова С.Е. Национальная вьетнамская кухня как отражение культурных и философских традиций. *Лингвострановедение: Методы анализа, технология обучения*. Шестой Межвузов. семинар по лингвострановедению: сб. научн. статей. Ч. 2 / под общ.ред. Л.Г. Ведениной. Моск. гос. ин-т межд. отношений (ун-т) МИД России. М. : МГИМО-Университет, 2009. С. 15–72.
4. Ковшова М.Л. Лингвокультурологический метод во фразеологии: коды культуры. 2-е изд.. М. : Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2013. 456 с.
5. Костяев А.И. Вкусовые метафоры и образы в культуре. М. : Книжный дом ЛИБРОКОМ, 2012. 160 с.
6. Ляшчынская В.А. Пра хлеб і да хлеба: Веды і вопытбеларусаў у фразеалагічныхадзінкахмовы. *Роднае слова*. 2011. №10. С. 38–42.
7. Ляшчынская В.А. Эталоны і стэрэатыпы ў беларускіх саматычных фразеалагізмах: есці на поўны рот ці на зуб? *Слов'янська писемність у контексті християнської культури: матеріали круглого столу до Дня слов'янської писемності та культури*. Миколаїв : МНУ імені В.О. Сухомлинського, 2013. С. 134–139.
8. Ляшчынская В.А. Трафонімы ў фразеалогіі як адлюстраванне культуры беларусаў. *Славянский мир: духовные традиции и словесность: сборник статей по материалам Международной научной конференции / М-во науки и высш. обр. РФ [и др.]. Тамбов : Издательский дом ТГУ им. Г.Р. Державина, 2019. С. 374–383.*
9. Мед Н.Г. Национально-культурная специфика испанских фразеологизмов с гастрономическим компонентом. *Язык. Сознание. Коммуникация: сб. статей / Отв. ред. В.В. Красных, А.И. Изотов*. М. : МАКС Пресс, 2014. Вып. 50. С. 216–222.
10. Телия В.Н. Метафоризация и ее роль в создании языковой картины мира. *Роль человеческого фактора в языке: язык и картина мира / Б.А. Серебrenников, Е.С. Кубрякова, В.И. Поставалова и др.* М. : Наука, 1988. С. 173–203.

Овсієнко Л.О.

кандидат філологічних наук, доцент,
завідувач кафедри німецької філології
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького

ФРАЗЕОЛОГІЗМИ З ОЦІННИМ КОМПОНЕНТОМ ЗНАЧЕННЯ У НІМЕЦЬКОМОВНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ

***Анотація.** У статті розглядаються особливості реалізації фразеологічних одиниць з оцінним компонентом у структурі німецькомовного художнього тексту, описуються особливості значення оцінного компонента у його структурі*

***Ключові слова:** фразеологізм, оцінне значення, текст, семантична структура.*

***Ovsiienko L.O. Phraseologisms with an Estimated Component Value in the German Artistic Text.** The article deals with the peculiarities of realization of phraseological units with an estimated component in the structure of the German-language artistic text, describes the features of the value of the estimated component in its structure.*

***Keywords:** phraseology, evaluation, text, semantic structure*

Фразеологізми – це відображення народної мудрості, тому вони існують у мові десятки і сотні років, оскільки люди люблять влучні вислови, із допомогою яких можна передати веселі жарти, обурення, злу насмішку і багато різних емоцій [8, с. 192]. У структурі фразеологізмів представлено оцінний компонент слова, що тлумачиться лінгвістами як позитивна або негативна оцінка, яка міститься у значенні слова і виражається імпліцитно (мовними засобами) або експліцитно, відображаючись у семантичній структурі фразеологізмів у формі оцінного компонента [6, с. 7]: *ein schlaues Aas* (хитра бестія, пройда) [5, с. 11]; *ein feines Aas* (чепурун) [5, с. 11]; *j-d ist nicht recht gebacken* (хтось несповна розуму) [5, с. 70]; *Hahn im Korb sein* (дути загальним улюбленцем) [5, с. 294]. Лексичне значення слова є відображенням певного фрагменту дійсності художнього тексту, закріпленого у слові [3] та розглядається як сукупність денотативного і конотативного компонентів [2]. Денотативний компонент є частиною значення знаку, що відображає в узагальненій формі предмети і явища об'єктивної реальності.

Дослідники виокремлюють різночисельний корпус елементів у парадигмі конотації, називаючи чотири елементи в структурі конотації: емотивний (емоційний), оцінний, експресивний і стилістичний, або функціонально-стилістичний [7]. Конституантами конотації вважають експресивність, емоційність і оцінність.

Зміст конотативного компоненту пов'язують з емотивністю, а експресивність і оцінність відносять до сфери денотації, хоча не виключають зв'язок емотивності з експресією і оцінкою [1]. Конотація, на наш погляд, має структуру з трьох компонентів у системі мови: експресивного, емоційного і оцінного, і чотирьох – у системі мовлення: експресивного, емоційного, оцінного і функціонально-стилістичного.

У мові відображається поліаспектна взаємодія об'єктивної дійсності і людини. Одним із важливих аспектів є оцінний, який дозволяє розглядати мову не тільки як засіб пізнання світу, але і як засіб відображення людських почуттів, емоцій, інтенцій. Кожний процес відображення об'єктивної дійсності є оцінним, оскільки ставлення суб'єкта до об'єкту пізнання детерміновано практичними та духовними потребами людини. Оцінне відношення до явищ об'єктивної дійсності є невід'ємною складовою людського пізнання, яке позитивно або негативно відображається у художньому тексті.

Основною причиною породження мовних знаків є потреба виразити своє оцінне ставлення до позначеного. Ціннісно-оцінне ставлення людини до денотату виявляється безпосередньо у семантиці одиниць на основі конотативних, контекстуальних та дистрибутивних властивостей. Денотативні компоненти значення лексичної одиниці складають її концептуальне ядро; конотативні компоненти включають оцінність, образність та функціонально-стилістичну маркованість [3]. Оцінний елемент мовних знаків може входити складовою частиною в денотацію (*der Prachtkerl, der Dummkopf, mein Lieber*) або в конотацію (*du bist Esel, süße Freiheit*).

Лексичні одиниці з оцінними компонентами володіють закріпленим відношенням мовного колективу до певного денотата, виконуючи номінативну і оцінну функції: *die Korruption, der Militärputsch, die Aufrüstung*, при цьому оцінна сема сприяє метафоризації слів: *weiches Klima, eiserne Lady* [3].

Оцінне значення може формуватися у структурі конотації як мовної категорії (залежно від змістовного наповнення лексичних одиниць), так і мовленнєвої категорії (залежно від комунікативних ситуацій). Оцінний компонент у контексті може актуалізуватися, складаючи смисл знаку або

його суттєву частину. Підбір слів з оцінним компонентом у семантиці, створення контекстуальних умов для актуалізації цього компоненту, висування його на перший план зумовлює породження оцінно насиченого тексту. Оцінний компонент значення знаку – це схвалена або несхвалена вербальна оцінка, яка може бути позитивною (меліоративною) і негативною (пейоративною). Слова вступають за своїм оцінним компонентом у антонімічні відношення: *ein schöner Mann – ein hässlicher Mensch, begabt – unbegabt*. Однак, не завжди антонімія ґрунтується на протиставленні позитивної оцінки негативній, іноді позитивна оцінка протиставлена відсутності позитивної оцінки, тобто своєрідному середньому стандарту – нулю, напр. *erfahrener, bekannter, verdienter Schauspieler, Sportler – unerfahrener, junger Schauspieler, Sportler*. Слова *bekannter* (відомий) і *junger* (молодий) нівелюють меліоративну оцінку слів *erfahrener – unerfahrener* і роблять ці ряди нейтральними за змістом [3].

Оцінне значення – це абстрактне поняття, зміст якого дозволяє суб'єкту видозмінювати віднесеність знаку. Ключовим при дослідженні оцінки є те, що оцінне значення та його структура залежать від умов реалізації процесу комунікації, а функції та семантика мовної категорії формуються в мовленнєвому акті [4, с. 14]. Багатокомпонентна структура оцінної семантики – це оцінний суб'єкт, об'єкт, основа оцінки та її характер. Все це визначає різноманітність видів оцінки – етична, естетична, прагматична, емоційна та ін. [4, с. 13]. Взаємодія суб'єкта та об'єкта оцінки закладена в основу класифікації часто оцінних значень, що поділяються на три основні групи:

1) сенсорні (сенсорно-смакові: *присмний, смачний, привабливий*; психологічні: інтелектуальні цінності (*цікавий, банальний*) та емоційні (*радісний, бажаний, присмний*));

2) сублімовані або абсолютні оцінки: естетичні (*красивий, прекрасний*), етичні (*моральний, добрий*);

3) раціональні: утилітарні (*корисний, шкідливий*), нормативні (*правильний, здоровий*), телеологічні (*ефективний, вдалий*) [2, с. 27].

Фразеологічне значення не є тотожним лексичному значенню, однак багато в чому співвідноситься з ним і є взаємодією основних і потенційних сем. У семантичній структурі фразеологічних одиниць виділяють денотативний (предметна співвіднесеність), сигніфікативний (відбиття предмета, явища у свідомості) блоки [6, с. 6]. Оцінний компонент семантичної структури фразеологізмів входить до складу основних сем фразеологічного значення. Оцінка, як основна сема, належить до сигніфікативного або конотативного блоку значення фразеологічних

одиниць. Оцінка, що входить до сигніфікату, є раціональною, а оцінка, що входить до конотату – емотивною.

Оцінка здатна відображати різні характеристики об'єкта у залежності від ситуації спілкування та наділена різними ознаками: об'єктивними і суб'єктивними, загальними і особистими, експліцитними й імпліцитними, якісними і кількісними, абсолютними і відносними. Загальна оцінка характеризує об'єкт у цілому, не виділяючи його окремих ознак, наприклад: *mit j-m zu Rande kommen = (ugs) mit j-m auskommen, sich mit j-m einig werden*. Особиста оцінка – характеризує об'єкт за його окремою рисою, наприклад, за смаковою ознакою об'єкта (*ein Essen für Götter = ein ausgezeichnetes Essen*), за зовнішнім виглядом (*sich in Schale werfen / in Schale sein = (ugs) besonders elegant, festlich gekleidet sein*).

Отже, оцінна характеристика фразеологізму у структурі художнього тексту може бути позитивною та негативною. Лексема може мати оцінне значення як словесний самостійний образ, може виступати як елемент конотації, який пов'язаний з емоційним компонентом конотативної структури.

Література

1. Вольф Е.М. Функциональная семантика. Описание эмоциональных состояний. Функциональная семантика оценки, экспрессивность, модальность. In: *темогіам Е.М. Вольф : [сб. статей / отв. ред. О.Н. Селиверстова, В.З. Демьянков]*. Москва : Российск. акад. наук, ин-т языкознания, 1996. С. 137–167.
2. Вольф Е.М. Функциональная семантика оценки : моногр. 2-е изд., доп. Москва : Едиториал УРСС, 2002. 280 с.
3. Іщенко Н.Г. Оцінний компонент лексичного значення слова. *Філологічні трактати*. Київ, 2010. №3. С. 47–50.
4. Макрелова Т.В. Функционально-семантическое поле оценки в русском языке. *Вестник Московского университета*. Серия 9 : Филология. Москва : МГУ, 1994. №4. С. 12–19.
5. Німецько-український фразеологічний словник (НУФС) : у 2 т. / уклад. В.І. Гаврись, О.П. Пророченко. Київ : Радянська школа, 1981. Т. I. А–К. 416 с.
6. Петрович О.В. Меліоративний аспект семантики фразеологічних одиниць сучасної німецької мови : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.04 «Германські мови». Харків, 2010. 19 с.
7. Телия В.Н. Коннотативный аспект семантики номинативных единиц. М. : Наука, 1986. 144 с.